

نگاهی آماری به اوضاع اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ایران

بهرام رحمانی

bamdadpress@swipnet.se

اکثریت مردم ایران و به خصوص کارگران و زنان و جوانان و مردم تحت ستم این کشور، رژیم دیکتاتوری و سرکوبگر جمهوری اسلامی را نمی‌خواهند. آنان از هر فرصتی استفاده می‌کنند تا مخالفت خود را با این رژیم ابراز دارند.

واقعیت‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی نشان می‌دهد که جامعه ایران، در حال «انفجار» است. رژیمی که جنایات و وحشی‌گری‌هایش زبان‌زد عام و خاص نه تنها در داخل ایران، بلکه در سطح جهان نیز است، اکنون در سراشیبی سقوط به گورستان تاریخ قرار گرفته است.

رژیم جمهوری اسلامی، یکی از رژیم‌های شناخته شده در جهان است که جوخه‌های مختلف ترور علیه مخالفین را سازمان داده است و از سوی دیگر این رژیم، بزرگترین حامی تروریست‌های اسلامی در سطح بین‌المللی و به خصوص در قاره آسیا و آفریقا است. این رژیم، فقط از طریق سرکوب‌های خونین و زندان و شکنجه و اعدام، به حاکمیت خونین خود ادامه می‌دهد. در نتیجه اکثریت مردم ایران، در انتظار حوادث مهم و سرنوشت‌ساز سیاسی و اجتماعی هستند.

اوضاع اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ایران، به حدی بحرانی و وخیم است که حتا مقامات عالی‌رتبه رژیم نیز، همواره از «انفجار جامعه» و رشد و گسترش بحران و برآمد اعتراضات توده‌ای حرف به میان می‌آورند. همچنین اختلافات و کشمکش جناح‌های درون رژیم نیز در حال گسترش است.

در چنین شرایطی سرمایه‌داران بزرگ سرمایه‌ها خود را از کشور خارج می‌کنند. مردم

پول‌های خود را به بانک‌ها نمی‌سپارند. کارخانه‌ها یکی پس از دیگری تعطیل می‌شوند. دستمزد بخشی از کارگران ماه‌هاست که پرداخت نمی‌کنند. خانواده‌های فقیر و بی‌بضاعت برای تامین مایحتاج اولیه زندگی‌شان اجباراً کودکان خود را به کارهای پر مشقت و طاقت‌فرسایی می‌فرستند. آنان در کارگاه‌هایی کار می‌کنند که هیچ‌گونه مقررات قانون کار شامل حال آن‌ها نمی‌شود و کارفرمایان بستگی به «انصاف»‌شان با این کودکان رفتار می‌کنند.

روزی نیست که کارگران، معلمان و دانشجویان برای دستیابی به مطالبات خود، به اعتراض و تظاهرات تازه‌ای علیه رژیم دست نزنند. آمار آسیب‌های اجتماعی مانند اعتیاد، تن‌فروشی، فروش کلیه و دیگر ارگان‌های بدن، خودکشی و غیره آن‌قدر تکان‌دهنده هستند که نفس جامعه را گرفته است و خانواده‌ها در اضطراب و نگرانی دائم به سر می‌برند. بدین ترتیب رژیم جمهوری اسلامی، هیچ گوشه‌ای از جامعه را سالم نگذاشته است و ضایعات بی‌شمار عمیقی بر پیکر جامعه وارد ساخته است که ترمیم آن‌ها به این زودی‌ها امکان‌پذیر نخواهد بود.

آنچه که در زیر ملاحظه می‌کنید تنها گوشه‌هایی از مسائل و مشکلات و معضلات اجتماعی است که در هفته‌های اخیر در رسانه‌های گروهی انعکاس یافته‌اند. این آمار و ارقام به حدی گویا و دهشتناک هستند که نیازی به تفسیر و توضیح آن‌ها حس نمی‌شود.

جامعه ایران در حال انفجار است

* جیم میور، خبرنگار بی‌بی‌سی از تهران گزارش داد: يك روحانی ارشد محافظه‌کار در ایران از نحوه اداره امور مملکت به شدت انتقاد کرده و گفته است که جامعه ایران در حال «انفجار» است. آیت‌الله ابراهیم امینی گفت که مردم از اوضاع به شدت ناراضی و نگران هستند و مقامات نباید نظر آن‌ها را نادیده بگیرند. چنین اظهارهای تندی مکرراً از سوی محافل اصلاح‌طلب شنیده می‌شود، اما آیت‌الله امینی از عناصر مهم تشکیلاتی

سیاسی، مذهبی محافظه‌کار است که این در اهمیت سخنان او می‌افزاید... وی افزود که مردم به شدت از اوضاع ناراحت و نگران هستند و کشور در حال انفجار است. او گفت: مقامات خیال نکنند که هر چه مردم می‌گویند، غلط است باید کاری کرد و اگر این نارضایتی‌ها همین‌طور ادامه یابد، که من همین احساس را نیز دارم جامعه و نظام در معرض خطر قرار می‌گیرد. آیت‌الله امینی قائم مقام مجلس خبرگان است که اکثریت اعضای آن را محافظه‌کاران تشکیل می‌دهند و وظیفه تعیین یا برکناری رهبر و نظارت بر اعمال او را به عهده دارد. (جمعه ۲۷ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۷ مه ۲۰۰۲)

بحران اقتصادی و اشتغال و بی‌کاری

* بهرامی عضو کمیسیون اقتصادی مجلس: معمولا ارتباطات مفسدین اقتصادی رده بالا قوی است و از مجازات فرار می‌کنند، این امر شاید به دلیل نفوذهای آنان یا پول‌هایی که خرج می‌کنند باشد. این نماینده مجلس افزود: در کشور ما فقط با متخلفان رده‌های پایین که نفوذ و پول ندارند و قانون را نیز نمی‌دانند و حتا نمی‌توانند وکلای تراز اول بگیرند که از آن‌ها دفاع کنند، برخورد می‌شود... وقتی مدیر عامل يك بانک اختلاس می‌کند، ولی بدون برخورد قاطع رها می‌شود، این امر در بانک‌های دیگر نیز اتفاق می‌افتد و این روند همین‌طور ادامه پیدا می‌کند. (روزنامه کیهان، ۲ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۲۲ آوریل ۲۰۰۲)

* آیت‌الله مصباح یزدی امام جمعه موقت تهران و دبیر شورای نگهبان، در خطبه دوم نماز جمعه گفت: اگر جلو فساد گرفته نشود و فساد فراگیر شود، به انفجار منجر خواهد شد و دیگر قابل کنترل نیست و همان بلایی بر سر ما می‌آید که در آرژانتین بر سر مردم این کشور آمده است. اگر برای مسئله اشتغال در کشور فکری نشود، بی‌کاری به فسادهای مختلفی منجر می‌شود. (روزنامه کیهان، ۷ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۲۷ آوریل ۲۰۰۲)

* آیت‌الله هاشمی شاهرودی رییس قوه قضائیه رژیم جمهوری اسلامی گفت: متأسفانه وضعیت مفسد جامعه رو به رشد است و امنیت نیز روزبه‌روز کم‌تر می‌شود. (روزنامه کیهان ۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۴ مه ۲۰۰۲)

* جوانان قائم شهر در هنگام سخنرانی خاتمی، رییس جمهور، با سردادن شعارهای "خاتمی! خاتمی! بیکاریم! بیکاریم!" خواستار رفع مشکل صنایع نساجی این شهر شدند. (روزنامه کیهان، چهارشنبه ۲۵ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۵ مه ۲۰۰۲)

* دبیر اجرایی خانه کارگر استان زنجان، روز یکشنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۱ (۱۹ مه ۲۰۰۲)، در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا گفت: ... در استان زنجان نرخ واقعی بی‌کاری بالای ۲۰ درصد می‌باشد، در حالی که آمارهای دولتی تنها ۱۱/۴ درصد را اعلام می‌نمایند.

* دولت و مجلس ششم با گذشت حدود ۶ سال از حاکمیت اصلاح‌طلبان هنوز نتوانسته‌اند برای زدودن و ریشه‌کن کردن فقر حداقل در قالب یک لایحه گام بردارند. تا جایی که میزان فقر در دوره "دوم خردادی"ها به رقم بی‌سابقه ۴۰ درصد طی ۲۳ سال اخیر افزایش یافت که ۱۵ درصد فقر مطلق و ۲۵ درصد فقر نسبی به سر می‌برند. آیا اصلاح‌طلبان از چنین وضعیتی احساس درد و عذاب وجدان نمی‌کنند. حتا کارشناسان میزان فقر واقعی را تا ماهانه ۷۰۰ هزار ریال برای خانوار شهری و ۴۸۰ هزار ریال تقلیل دادند تا براساس این ارقام بتوان لایحه‌ای تنظیم و تصویب کرد ولی لایحه فقرزدایی در مرحله دولت و مجلس همچنان متوقف شده است. (سرمقاله روزنامه رسالت، دوشنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۳۸۱)

* آمار بی‌کاری نگران‌کننده است، فقر مشهودتر از گذشته به چشم می‌آید. اعتیاد بخشی از ایران را در خواب فرو برده است، بحران‌های اجتماعی خانواده‌ها و امنیت

اجتماعی را تهدید می‌کند، تحلیل محتوای روزنامه‌ها و آمارهای واقعی‌تر مسئولان، حاکی از عدم امنیت فیزیکی است، یعنی در گام اول همه برنامه‌های توسعه و مدیریت، ایران سیر قهقرا در پیش گرفته است. (روزنامه رسالت، چهارشنبه ۱ خرداد ۱۳۸۱)

* نایب رییس کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی اعلام کرد: آمار دقیقی از بی‌کاران کشور مشخص نشده است. هاشمی اظهار داشت: براساس برنامه باید امسال ۷۴۰ هزار شغل ایجاد شود اگر این رقم به ماه‌های فروردین و اردیبهشت تقسیم شود بایستی در مدت این دو ماه بیش از یک‌صد هزار شغل ایجاد می‌شد در حالی که براساس گزارش کمیسیون اجتماعی مجلس آمار کم‌تر از ده هزار نفر بود و این مشکل برای کشور یک فاجعه است. (پنج‌شنبه ۲ خرداد ۱۳۸۱، ۲۲ مه ۲۰۰۲)

* خبرگزاری دانشجویان ایران افزود: سرمایه‌گذاری در طول دو دهه بعد از انقلاب اسلامی نه تنها رشدی نداشته، بلکه ۷/۲ درصد رشد منفی داشته است... فریدونی با بیان این که در کشورهای پاکستان، هندوستان، الجزایر، ترکیه و... در حال حاضر سهم سرمایه‌گذاری‌شان در کشاورزی به طور متوسط ۲۲ درصد است، افزود: سهم بخش کشاورزی از درآمدهای ملی در کشور ما ۸/۲ درصد است.

* معاون اشتغال وزیر کار و امور اجتماعی اعلام کرد: براساس آخرین آمار، حدود سه میلیون بی‌کار متقاضی کار در ایران وجود دارد.

* محسن نوربخش رییس بانک مرکزی ایران گفت: کشور اکنون با پدیده بی‌کاری مواجه است و در صورت حل نشدن این معضل، در سال‌های آتی با مساله تامین اجتماعی این افراد روبه‌رو خواهیم شد.

* اکبر اعلی، نماینده تبریز در مجلس شورای اسلامی اعلام کرد و افزود: در ۱۰ سال گذشته، سالانه به طور متوسط ۶۰۰ میلیارد ریال اختلاس در بانک‌ها کشف شده است.

اعلمی، علت عدم ریشه‌کن شدن اختلاس در کشور را مصونیت اختلاس‌کنندگان و بالا بودن درجه امنیت آنان ذکر کرد.

موقعیت کارگران

* خانم سهیلا جلودارزاده سخن‌گوی حزب اسلامی کار و نماینده مجلس شورای اسلامی، در گفت‌وگو با خبرگزاری دانشجویان ایران اظهار داشت: به واسطه آن که دستمزدهای تعیین شده با قدرت خرید کارگران همخوانی نداشته و حتا موجب کاهش قدرت خرید آنها نسبت به سال قبل می‌شود، تشدید بحران معیشتی این قشر امری بدیهی است. (شنبه ۳۱ فروردین ۱۳۸۱، ۲۰ آوریل ۲۰۰۲)

* علیرضا محبوب دبیرکل خانه کارگر رژیم جمهوری اسلامی و نماینده مجلس شورای اسلامی گفت: مطابق آخرین آمار به دست آمده تعداد کارگرانی که ماه‌هاست موفق به دریافت حقوق خود نشده‌اند، به ۸۰ هزار نفر می‌رسد. وی افزود: پرداخت مقرری به بی‌کاران بارها به شکل‌های مختلف در مجلس مطرح شده، ولی هر بار نمایندگان بهانه‌های مختلف مانند کمبود بودجه از تصویب آن خودداری کرده‌اند. (روزنامه کیهان، دوشنبه ۲ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۲۲ آوریل ۲۰۰۲)

* به گزارش ستاد خبری خانه کارگر در گردهمایی کارگران شرکت جامکو و کفش شادانپور و سایر واحدهایی که قادر به پرداخت حقوق کارگران نیستند شرکت کردند. کارگران شرکت جامکو با در دست داشتن پرچمی که روی آن نوشته شده بود ۱۴ ماه است که حقوق نگرفته‌ایم اعتراض خود را نسبت به این وضعیت اعلام کردند. (ستاد خبری خانه کارگر تهران، ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۰، ۱ مه ۲۰۰۲)

* به گزارش خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران، حسن صادقی، رییس هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، با تاکید بر این که حق نیست کوخ نشینان

جامعه در زیر پای کاخ نشینان لگد مال شوند، تصریح کرد: اکنون و در روز جهانی کارگر، بیش از ۹۰ هزار نفر از کارگران کشورمان بین ۱۵ روز تا ۹ ماه حقوقی دریافت نکرده‌اند و این در حالی است که سرمایه‌داری مدرن تا دندان مسلح نیز در جهت ناامن کردن زندگی کارگران گام برمی‌دارد. وی گفت که در سال گذشته یک صد هزار نفر از کارگران کشور از کار اخراج شده‌اند. صادقی با بیان این که دولت در قالب خصوصی سازی یکی پس از دیگری واحدهای تولیدی کشور را به تعطیلی می‌کشد، خاطر نشان ساخت: طلاق، فساد، فحشا، دختران فراری، بی‌کاری و متلاشی شدن بنیان‌های زندگی کارگران همگی در نتیجه خصوصی سازی و سیاست‌های اقتصادی اشتباه مسئولان است. کارگران شرکت جواهریان، صبح سه‌شنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۲۱ مه ۲۰۰۲ در مقابل این کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران خواستار دریافت ۹ ماه حقوق معوقه و سنوات خدمتی خود شدند. شرکت جواهریان، از سال ۷۷ تعطیل شده و بیش از ۴۰۰ میلیون تومان از حقوق کارگران را پرداخت نکرده است.

* کارگران کفش ملی، در روزهای ۲۰ و ۲۱ اردیبهشت ۱۳۸۱، در اعتراض بر علیه سیاست‌های ضدکارگری رژیم جمهوری اسلامی، جاده قدیم تهران-کرج را مسدود کرده بودند با یورش نیروهای انتظامی روبه‌رو شدند. روزنامه دولتی کار و کارگر در شماره ۲ خرداد ۱۳۸۱، ۲۲ مه ۲۰۰۲، در رابطه با حمله نیروی‌های انتظامی به کارگران معترض نوشت: «نیروی انتظامی چنان به آرایش نیرو پرداخته و به گونه‌ای محوطه اطراف گروه صنعتی ملی را محاصره کرده است که گویی گروهی کماندوی نظامی اسرائیلی در این منطقه قصد تحرك نظامی دارند». این روزنامه افزود: روز گذشته یکی از کارگران یکی از شرکت‌هایی که ماه‌هاست حقوق دریافت نکرده‌اند به جرم توزیع تراکتهای اعتراض‌آمیز در سطح واحدهای صنفی شرق تهران دستگیر شد».

* صف طولانی جویندگان کار که ۲۰۰ هزار نفر آن‌ها را فارغ‌التحصیلان دانشگاهی

تشکیل می‌دهد و وجود ۲۵ میلیون جوان زیر ۲۰ سال که برای تشکیل خانواده و آغاز زندگی نیازمند شغل پایدار هستند، دولت را دچار چالش جدی ساخته است. (روزنامه قدس، ۱۲ خرداد ۱۳۸۱، ۲ ژوئن ۲۰۰۲)

علیرضا محبوب نماینده تهران و دبیرکل خانه کارگر گفت: بدون توزیع مناسب ثروت، تولید مناسب عملی نخواهد بود و تا زمانی که ما ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار بی‌کار داریم و می‌دانیم که نمی‌توانیم پاسخ‌گوی آن‌ها باشیم باید با قوانین حمایتی مانع لطمه خوردن به آن‌ها شد زیرا در مقطع فعلی ۱۳ میلیون نفر تحت فشارهای مختلف ناشی از بی‌کاری هستند. (روزنامه قدس، ۱۲ خرداد ۱۳۸۱، ۲ ژوئن ۲۰۰۲)

موقعیت زنان

* مشکلات مالی، واقع بودن جامعه سنتی ایران در مرحله گذار، فقر فرهنگی و افزایش سطح سواد زنان از عواملی است که دست‌اندرکاران امور خانواده از علل این رشد روزافزون می‌دانند. در این رابطه یک وکیل دادگستری به خبرنگار آفتاب یزد گفت: ریشه‌های طلاق و به تبع آن رشد چشم‌گیر این معضل اجتماعی از جهاتی چند قابل بررسی است که مهم‌ترین آن در شرایط فعلی جامعه ما مشکلات اقتصادی، دغدغه‌های مالی، بی‌کاری و عدم امنیت شغلی در میان اقشار جامعه است... از سوی دیگر شهربانو امانی‌پور، عضو کمیسیون بودجه مجلس به خبرنگار ما گفت: باید توجه داشت که درآمد ملی کشور ۳۰ درصد کمتر از اول انقلاب است در حالی که جمعیت کشور از آن زمان تاکنون دو برابر شده است و این خود عاملی برای ایجاد مشکلات اقتصادی و اجتماعی و در نتیجه افزایش طلاق در جامعه است... (روزنامه آفتاب یزد، ۲۶ اردیبهشت ۸۱، ۱۶ مه ۲۰۰۲)

* خانم منیره نوبخت رییس شورای فرهنگی اجتماعی زنان در شورای عالی انقلاب

فرهنگی، در این باره اظهار داشت: مبنای مفاد کنوانسیون زنان با مبانی اسلام درباره زنان در تضاد است، زیرا روح حاکم بر این کنوانسیون، تساوی مطلق بین زن و مرد می‌باشد که چنین امری از نظر اسلام، ظلم به زنان است نه رفع تبعیض. وی با اعلام این که «۹۰ مورد خلاف شرع اسلام از مفاد کنوانسیون زنان استخراج شده» افزود: آزادی‌های جنسی و آزادی سقط جنین از جمله موارد مورد تاکید این کنوانسیون به پیوند ملزم به رعایت این قوانین ضد اخلاقی و ضد اسلامی است». (شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۸ مه ۲۰۰۲)

* طرح پیوستن ایران به کنوانسیون بین‌الملل زنان در کمیسیون قضایی مجلس مسکوت ماند. سیدجلال موسوی عضو کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی، با اعلام این مطلب اظهار داشت: این طرح از نظر علمای دین اشکالاتی داشته است و تا زمانی که علمای دینی با نمایندگان مجلس در این زمینه به نتیجه و توافق برسند مسکوت می‌ماند. وی در گفت‌وگو با شبکه خبرنگاران جوان با نادرست خواندن شایعاتی که درباره عملکرد نمایندگان مجلس مطرح است تصریح کرد: نمایندگان مجلس ششم به هیچ وجه طرح و یا لایحه‌ای را که از نظر علمای دین و مراجع عظام اشکال داشته باشند تصویب نخواهند کرد. (یکشنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۹ مه ۲۰۰۲)

زنان خیابانی و دختران فراری

* جانشین فرمانده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی گفت: «در تحقیقات به عمل آمده ۸۰ درصد زنان خیابانی در کشور برای امرار معاش تن‌فروشی می‌کنند. سردار «امیرعلی امیری» دیروز در جمع خبرنگاران در ناحیه انتظامی لرستان گفت: شمار بسیاری از دختران فراری به دلیل فقر اقتصادی و متلاشی شدن خانواده از خانه می‌گریزند. وی گفت: هنگامی که نان‌آور خانواده خود از تامین معاش خانواده خود ناتوان می‌ماند چارچوب‌های خانواده از هم می‌گسلد و زمینه فرار برای دختران گسترش می‌یابد. (راديو

* رادیو بی‌بی‌سی در تاریخ ۲۱ مه ۲۰۰۲، در رابطه با جمع‌آوری زنان تن فروش در ایران، گزارش داد: از تهران گزارش می‌رسد که پلیس عملیات وسیعی را برای مبارزه به خودفروشی در شهر مذهبی مشهد به اجرا درآورده است. به گزارش خبرگزاری دولتی ایران-ایرنا-ماموران پلیس در حمله به عشرتکده‌های مشهد بیش از یک صد نفر را بازداشت و مقادیری مشروبات الکلی و مطالب مستهجن را توقیف کرده‌اند. این عملیات به عنوان بزرگترین عملیات از نوع خود از زمان پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ توصیف شده است. طبق قوانین ایران، خودفروشی جرم تلقی می‌شود اما به گفته خبرنگاران، با وخیم‌تر شدن اوضاع اقتصادی و گسترش بی‌کاری، ارتکاب به فحشا افزایش یافته است. اوایل سال جاری، مردی که به اتهام قتل بیش از شانزده زن خودفروش در مشهد در خلال سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ میلادی محاکمه و محکوم شده بود، به دار آویخته شد.

* مورد و جمع‌آوری روزانه ۵۰ تا ۶۰ دختر فراری در تهران، در حالی که منابع خبری غیررسمی از وجود بیش از ۸۴ هزار زن ویژه در این شهر حکایت می‌کنند، می‌تواند بر نگرانی اجتماعی دامن بزند که آشنایی و هم‌نشینی اتفاقی این دو قشر، قطعاً آمار آسیب‌های اجتماعی را چند برابر خواهد کرد. مجید ابهری دکترای علوم رفتاری در گفت‌وگو با خبرنگار «انتخاب» از توقف فعالیت‌های دو مرکز جمع‌آوری و نگاهداری دختران (خانه ریحانه) و پسران خیابانی (خانه سبز) خبر داد... نتایج این گفت‌وگو نشان می‌دهد که شمار دختران فراری در سال ۸۰ نسبت به سال گذشته از ۱۲۰۰ تا ۵۰۰۰ دختر فراری در تهران به ۱۹۰۰ تا ۶۰۰۰ نفر افزایش یافته است. در رابطه با خانه‌های فساد، این رقم در کل شهر تهران بین ۲۰۰ تا ۲۵۰ خانه فساد برآورده شده است، ضمن این که شمار زنان خیابانی و ساکن در این خانه‌ها نیز هر سال بین ۱۰ تا ۱۵ درصد

رشد دارد و طیف سنی بیشتر آنان از ۱۶ تا ۱۸ سال متغیر است. (روزنامه انتخاب، ۱۱، ۱۳۸۱، ۱ ژوئن ۲۰۰۲)

دکتر مهدیس کامکار کارشناس سازمان بهزیستی نیز در این همایش با استناد به یک تحقیق انجام شده درباره زنان روسپی گفت: ۵۵ درصد این زنان بین ۱۶ تا ۲۱ سال سن دارند، ۲۸ درصد آنان در راهنمایی و ۱۹ درصد در مقطع متوسطه تحصیل کرده‌اند. در ۲۱ درصد آنان سابقه مصرف مواد مخدر وجود داشته است. همچنین ۱۶ درصد آنان اختلال شخصیتی داشته‌اند. (۱۲ خرداد ۱۳۸۱، ژوئن ۲۰۰۲)

کار کودکان

* در گزارشی که می‌خوانید با استناد به آمارهای موجود، به بررسی آسیب‌شناسانه کار کودکان در ایران پرداخته شده است.

زمانی که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی خبر می‌دهد ۱۵ درصد جمعیت کشور (نزدیک به ۱۰ میلیون نفر که در آمارهای رسمی دیگر این رقم تا ۱۲ و حتی ۲۲ میلیون نفر هم یاد شده است) زیر خط فقر زندگی می‌کنند: (۱) می‌توان دریافت که چه درصد بزرگی از کودکان کشورمان به دلیل فقر به کار مشغول هستند. هر چند رقم‌های رسمی بنا به گفته حبیب‌الله شجاعی (معاون اشتغال وزیر پیشین کار و امور اجتماعی) خبر از کارگری «۲۶۰ هزار کودک زیر ۱۵ سال به دلیل فقر» می‌دهند؛ (۲) اما بررسی‌های ارئه شده آماری نشان می‌دهد که ۲۸۰ هزار کودک ۱۰ تا ۱۴ ساله در سراسر کشور کار ثابت داشته و حدود ۲۷۰ هزار کودک در همین سنین به عنوان کارگر فصلی به کار مشغولند؛ (۳) یعنی بیش از ۷۰۰ هزار کودک و اگر فراموش نکنیم طبق روال مرسوم کشورمان در چنین عرصه‌هایی آمارهای رسمی معمولاً طوری محاسبه می‌شوند که ضریب خطای بالایی از واقعیت دارند، می‌توان فهمید که حدود ۱/۵ میلیون کودک زیر ۱۵ سال در ایران کار می‌کنند...

آمارهای دیگر نشان می‌دهد علی‌رغم رقم‌های دست پایین اعلام شده، درصد بالایی از کودکان ایرانی کارگری می‌کنند. برای نمونه زمانی که دکتر سیاری معاونت بهداشتی وزارت بهداشت و درمان در سال گذشته اعلام کرد: «۲۰ درصد مردم ما نمی‌توانند شکم خود را سیر کنند. (۶) با یک محاسبه می‌توان پی برد که دست‌کم ۱۲ میلیون ایرانی به خاطر فقر از سیر کردن خود ناتوانند. اگر در نظر داشته باشیم، براساس گزارش مرکز آمار ایران ۲۰/۵۴ درصد جمعیت ایران ۱۵ تا ۲۴ ساله هستند؛ (۷) می‌توان دریافت از این ۱۲ میلیون دست‌کم ۲/۶ میلیون نفر باید ۱۵ تا ۲۴ ساله باشند. با توجه به گزارش مرکز آمار ایران که ۲۱/۳۲ درصد شاغلان سال ۷۸ افراد ۱۵ تا ۲۴ ساله اعلام شده است (۸) روشن می‌شود از ۲/۶ میلیون نفر بیش از ۵۵۰ هزار نفر باید جزو شاغلان باشند، که اگر تنها نیمی از این افراد زیر ۱۸ سال باشند عدد ۲۷۵ هزار به دست می‌آید که نشانگر اشتغال ۲۷۵ هزار نوجوان است و از آن‌جا که این تعداد، کودکان ۱۵ سال به بالا را در برمی‌گیرد باید آن را به ۷۵۰ هزار کودک ۱۰ تا ۱۴ ساله اضافه کرد که رقم به دست آمده بیش از یک میلیون کودک و نوجوان خواهد بود. براساس گزارش مرکز آمار ایران ۱۴/۶ درصد جمعیت ایران (یعنی حدود ۹/۵ میلیون نفر) کودکان ۶ تا ۱۰ سال هستند که در هیچ‌کدام از آمارها، رقم و درصد اشتغال این بخش سنی برآورد نشده است. اگر درصد اشتغال کودکان این سن را در کل جامعه فقط ۲۰ درصد بدانیم و آن را به رقم بالا بیافزاییم، رقم به دست آمده نشان می‌دهد بازوان کوچک حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار کودک ایرانی در تلاشی بزرگ برای گذران زندگی هستند...

برای نمونه زمانی که محمدعلی طالبی معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی در سال ۱۳۷۸ در همایش سه روزه دفاتر امور آسیب‌دیدگان این سازمان اعلام کرد: «هم اینک ۱۰ میلیون خانوار زیر خط فقر زندگی می‌کنند». (۱۰) این رقم با توجه به حد پایین نرخ نفقات خانوار یعنی ۲/۵ نفر، ۲۵ میلیون نفر از مردم خواهد بود. اگر از یاد نبرده باشیم که

۲۶/۵ درصد جمعیت کشور زیر ۱۵ سال است، می‌توان دریافت که ۹/۲ میلیون کودک زیر خط فقر زندگی می‌کنند که اگر تنها ۱۵ درصد این تعداد کار کنند، رقم به دست آمده بیش از ۱/۲ میلیون کودک خواهد بود. نان آورانی که به چشم نمی‌آیند. البته این رقم‌ها که پایین‌ترین‌شان نشان‌دهنده ۹۵۰ هزار کودک کارگر است، پایان قضیه نیست؟ چرا که کودکان خیابانی را نیز باید به این تعداد افزود، کودکانی که هستند و نیستند؛ هستند چون هستند و نیستند چون چشم‌ها را بر بودنشان بسته نگاه می‌دارند. دو سال پیش در همایش سه روزه دفاتر سازمان بهزیستی اعلام شد ۲۰ هزار کودک خیابانی در تهران وجود دارد. اگر توجه داشته باشیم که ۲۶/۵ درصد جمعیت کشور زیر ۱۵ سال هستند می‌توان دریافت که در تهران ۸ میلیون نفری، از هر ۱۰۶ کودک یک نفر خیابانی است. از سوی دیگر ۲۰ هزار کودک خیابانی در تهران، یعنی ۲۵ صدم درصد جمعیت شهر که این نسبت، در کل کشور برابر ۱۶۲ هزار کودک خیابانی خواهد بود. از آنجا که به گفته قادری معاون امور اجتماعی سازمان بهزیستی خراسان در سال گذشته، «۸۶ درصد کودکان خیابانی به خاطر نیاز مالی و فقر به اشتغال» مشغولند، (۱۱) روشن می‌شود که دست‌کم ۱۴۰ هزار کودک در خیابان‌ها مشغول کسب و کارند. اگر این ارقام را به هم بیافزاییم روشن می‌شود بین ۹۰۰ هزار تا ۱ میلیون و ۴۶۰ هزار کودک و نوجوان ایرانی از کارگاه تا خیابان تن به کسب و کار داده‌اند تا گذران زندگی فقیرانه خانواده‌شان امکان‌پذیر باشد.

چنان‌که آمار رسمی سال ۷۸ نشان می‌دهد یک میلیون خانواده به وسیله زنان سرپرستی می‌شود (۱۲) یعنی از هر ۱۶ خانواده ایرانی یک خانواده سرپرست زن دارد. البته سال بعد خانم فروزان مدیرکل امور زنان و خانواده بهزیستی اعلام کرد: ۲ میلیون زن در کشور خانواده خود را سرپرستی می‌کنند...

... علی برین مدیرکل سازمان تامین اجتماعی تهران بزرگ در سال ۱۳۷۹ اعلام می‌کند:

«از مجموع ۲ میلیون کارگاه سطح استان تهران، تنها کارفرمایان ۵۰۰ هزار کارگاه حق بیمه پرداخت می‌کنند». خود این اظهار نشان می‌دهد، ۱/۵ میلیون کارگاه در سطح استان تهران وجود دارند که وزارت کل نظارت و کنترلی بر آنها ندارد و اگر، تنها ده درصد از این کارگاه‌ها هر کدام فقط یک کارگر کودک و نوجوان داشته باشند، حدود ۱۵۰ هزار کودک و نوجوان کارگر در سطح استان تهران کار می‌کنند که زیر پوشش هیچ بیمه‌ای قرار ندارند... (روزنامه همشهری، ۱۱ مه ۲۰۰۰)

کودکان خیابانی

* رییس فرهنگسرای خانواده تهران گفت: اکنون ۲۰۰ هزار کودک خیابانی در کشور وجود دارد که این امر نشانگر سست شدن پایه‌های خانواده و غیرقابل زیست شدن آن در جامعه است. (ایرنا، ۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۱، برابر ۱۸ مه ۲۰۰۲)

* تعداد قابل توجهی از کودکان خیابانی زیر ده سال در محل‌های تخلیه زباله به دنبال اشیایی که تا حدی قابل بازیافت دارند می‌گردند... اما واقعیت جز این است و نه تنها این بخش از جمعیت بلکه در موارد بسیار حتی جمعیت زیر ۱۰ سال به دلایل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به اشکال گوناگون شاغل است... واکس زنی، روزنامه فروشی، آدامس و سیگار فروشی، شکلات و گل فروشی، شیشه پاک‌کنی اتومبیل‌ها مشاغل است که در مکان‌های خاص مثل چهارراه‌ها، ورودی استگاه‌های اتوبوس و قطار، فرودگاه‌ها، قبرستان‌ها و مکان‌های ورزشی، کودکان به آنها اشتغال می‌ورزند... کودکانی که ناگزیر به تکدی هستند در معرض آسیب‌های گوناگون جسمی هم قرار دارند... (مجله آفتاب یکشنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۹ می ۲۰۰۲)

اعتیاد و جوانان

* یونسی وزیر اطلاعات در پاسخ به سئوالی درباره افزایش گرایش به مواد مخدر در

کشور به ویژه در میان نسل جوان و کم سن و سال گفت: با کمال تاسف باید اعلام کنم که این خبر درست است و بی‌کاری، ضعف فرهنگی و ایمانی از عوامل مهم شیوع اعتیاد در جامعه است. (یکشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۲۸ آوریل ۲۰۰۲)

* دکتر مهرداد احترامی، کارشناس مسئول طرح اجتماع درمان مدار کشور، تعداد معتادین کشور را ۲/۵ میلیون نفر اعلام کرد و افزود: براساس مطالعات پژوهشی، در سال ۱۳۷۷ تعداد معتادین ۱/۲ میلیون نفر بوده است. این کارشناس مسئول طرح اجتماع درمان مدار کشور، بیش‌ترین سن معتادین را جوانان ۲۰ تا ۳۰ سال بیان کرد و اظهار داشت: با توجه به این که نسبت جمعیت جوانان و نوجوانان کشور افزایش یافته شیوع اعتیاد نیز در بین این قشر افزایش داشته است. (یکشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۲۸ آوریل ۲۰۰۲)

اعتیاد و خودکشی

* معاون امور فرهنگی و اجتماعی وزیر علوم: اعتیاد و خودکشی دانشجویان نگران کننده و تکان‌دهنده است. هادی خانیکی، معاون امور فرهنگی و اجتماعی وزیر علوم، در گفت‌وگو با ایسنا، وجود برخی ناهنجاری‌های اجتماعی در دانشگاه را پذیرفت و با تاکید بر لزوم توجه به دانشگاه به عنوان یک مرجع حساس و اثرگذار گفت: ناامیدی نسبت به آینده، نبود امنیت شغلی، تحصیلی، اعتماد به نفس و به دیگران از جمله دانشگاه، مدیریت و نظام حکومتی منشاء بروز انواع و اقسام آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی و سیاسی از جمله اعتیاد، خودکشی و... است.

* نشریه دانشجو، با دکتر غلامرضا ظریفیان، معاون دانشجویی وزارت علوم در مورد اعتراضات صنفی دانشجویان گفت‌وگویی انجام داده است. وی در این مصاحبه می‌گوید: نیاز طبیعی یک دانشجو به فضای مفید ۱۰ تا ۱۲ متر است. در حال حاضر پوشش

دانشجویی دانشگاه‌ها غیراستاندارد است یعنی امکانات استاندارد خوابگاهی تنها ۲۰ درصد است در حالی که ۶۰ درصد در این پوشش قرار دارند یعنی خوابگاه‌های با گنجایش ۱۸۰ نفر، در اختیار ۲۶۰ نفر قرار می‌گیرد که نتیجه این امر برخورداری دانشجویان از امکانات و فضای کم خواهد بود... البته یکی دیگر از سئوالات من نیز به مراکز مشاوره برمی‌گردد. این مراکز تا چه حد موفق بوده‌اند، شما توجه دارید که گفته می‌شود از سال ۱۳۷۹، ۲۰۰ مورد خودکشی در میان دانشجویان را شاهد بودیم که... او، جواب می‌دهد: ۲۰۰ مورد اقدام به خودکشی نه خودکشی، (دانشجو، ۲۵ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۵ مه ۲۰۰)

* دکتر داور شیخاوندی، مسئول بحث پیرامون خودکشی خواهد بود، وی در این زمینه اظهار می‌دارد: ما رقمی کلی در سطح ایران نداریم، ولی به توجه به این که شهر تهران خود رقم مهمی را در بر دارد حداقل بیش‌تر از ۴۰ هزار نفر در این شهر اقدام به خودکشی می‌کنند که از مجموع آن‌ها نزدیک به سه هزار نفر موفق به خودکشی می‌شوند؛ ... ارقامی که در تهران داریم نشان می‌دهد؛ هر نیم ساعت یک نفر اقدام به خودکشی می‌کند. در سال ۱۳۷۹، نزدیک به ۲۰ هزار نفر اقدام به خودکشی کردند که از این رقم ۹۲ درصد واقعا قصد خودکشی داشته‌اند و ۶ درصد از خودکشی‌ها نیز جنبه تهدیدی داشته است... شیخاوندی در این باره می‌گوید: این مورد را در همه بیمارستان‌ها دنبال نکردیم قشط در یکی از بیمارستان‌های تهران به نام لقمان‌الدوله که بررسی شد معمولا سنین خودکشی بین ۱۵ تا ۲۵ سال است که قریب به ۶۲/۵ درصد از سنین خودکشی را نشان می‌دهد. معمولا در شهرهای بزرگ سهم خودکشی مردان کمی بیش‌تر از زنان است. در حدود ۵۲ درصد خودکشی‌ها را در مردان و ۴۸ درصد را در زنان می‌بینیم... بیش‌تر عناوین کلی چون تنش خانوادگی را مطرح می‌کنند که البته همین تنش خانوادگی خود عللی دارد که ممکن است اقتصادی یا ناموسی باشد ولی هیچ‌کدام از این موارد

دقیقی نیستند، ما استنباط می‌کنیم در خیلی از مواقع خودکشی ریشه اقتصادی داشته باشد به ویژه برای مردان... شیخاوندی درباره خودکشی دانشجویان می‌گوید: البته ظاهراً رقم‌های بالایی در خصوص خودکشی دانشجویان ذکر شده است. در سال گذشته ۱۸ نفر از دانشجویان دانشگاه‌های سراسری کشور اقدام به خودکشی کردند که از این ۱۸ نفر، ۱۲ نفر پسر و ۶ نفر آن‌ها دختر بوده است... بی‌کاری جوانان و تحصیل کرده‌ها خود زمینه‌ای برای خودکشی است، اگر جوان نتواند وقت خود را سامان دهد و نیازهای خود را به خاطر بی‌کاری و عدم درآمد رفع نماید، مدام تحت فشارهای روانی و استرس خواهد بود. (روزنامه آفتاب، پنج‌شنبه ۲ خرداد ۱۳۸۱، ۲۳ مه ۲۰۰۲)

* عبداللهی دبیراؤل همایش ملی آسیب‌های اجتماعی، پیرامون آمار خودکشی گفت: آمار خودکشی در ایران بالاست به طوری که در ایلام ۴۶ مورد در ازای هر هزار نفر می‌باشد که چهار برابر آمار جهانی است. (روزنامه آزاد، ۱۲ خرداد ۱۳۸۱)

قطع دست و زندانیان

* توسط دادگاه انقلاب اسلامی شیراز دو سارق مسلح به قطع عضو در ملاعام محکوم شدند. حکم این سارقان که بابک پیلهور و حسین‌رضا محور نام داشتند پس از تایید دیوان عالی کشور با حضور گسترده مردم شیراز در مناطق دروازه کازرون و دروازه سعدی در ملاعام به اجرا درآمد. شایان ذکر است در مرحله اول اجرای این حکم فقط دست راست سارقان قطع شد و پس از بهبودی دست در مرحله دوم پای چپ این سارقان نیز در ملاعام قطع خواهد شد. (روزنامه کیهان، ۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۷ مه ۲۰۰۲)

* دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر کشور گفت: هم اکنون ۹۰ هزار معتاد در سطح زندان‌های کشور وجود دارد. محمد فلاح، روز چهارشنبه (۲۵ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۱۶ می ۲۰۰۲) این مطلب را در هفتمین همایش سراسری "سم شناسی و مسمومیت‌ها" و اولین

همایش سراسری «تازه‌های پزشکی و پیراپزشکی» با موضوع «سم زدایی، پیش‌گیری و درمان اعتیاد» در اصفهان بیان داشت. وی خاطرنشان کرد: علاوه بر معتادان زندانی همین تعداد معتاد دستگیر شده نیز در حال بازجویی هستند. وی گفت: میانگین سن اعتیاد در ۱۵ سال گذشته ۲۶ سال بود که اکنون به ۳۰ تا ۳۱ کاهش یافته است. وی تاکید کرد: امروز مواد مخدر در پشت در هر خانه‌ای حضور دارد و باید بسیار هوشیار بود.

* سردار امیرعلی امیری، جانشین فرمانده نیروی انتظامی جمهوری گفت: اگر دست يك دزد را قطع کنند، دیگر دزدی نمی‌کند. سرتیب امیری زندان‌های کشور را هتل نامید و افزود: حبس باید با اعمال شاقه باشد و زندانی باید سختی بکشد و بیش‌تر از چهار ساعت در شبانه‌روز نخوابد. (روزنامه آفتاب یزد، ۲۰ اردیبهشت ۱۳۸۱)

* مرتضی بختیاری‌زاده، رییس سازمان زندان‌های ایران، روز دوشنبه در مصاحبه با یکی از روزنامه‌های چاپ تهران، از مجلس و دولت برای کاهش میزان مواد مخدر در داخل زندان‌ها کمک خواست... آقای بختیاری‌زاده در توصیف شرایط بد زندان‌ها در ایران گفت: در حالی که سرانه فضای نگهداری زندانیان در اکثر کشورها، حداقل ۲۶ متر مربع است، این فضا در ایران ۱۰ متر است. از قرار معلوم در زندان‌های ایران تفکیک عمده‌ای بین زندانیان وجود ندارد و مرتکبان تخلف‌های مختلف در زندان‌ها و سلول‌های یکسانی نگهداری می‌شود. بنا بر گفته‌های رییس قوه قضائیه، حتا کسانی که در بازداشت موقت بسر می‌برند و هنوز محاکمه و یا محکوم نشده‌اند، در سلول‌هایی نگهداری می‌شوند که محکومانی با جرایم مختلف در آن نگهداری می‌شوند. آقای شاهرودی رییس قوه قضائیه گفت: سالانه ۷۰۰ یا ۸۰۰ هزار نفر از طریق قرار بازداشت موقت با قرارهای وثیقه راهی زندان می‌شوند که ممکن است از سه تا چند سال در زندان باقی بمانند. حتا بسیاری از روزنامه‌نگاران، فعالان سیاسی و ناراضیانی که در سال‌های اخیر در دادگاه‌های مختلف به

زندان محکوم شده، یا به حکم قاضی بازداشت موقت شده‌اند نیز در بندهای عمومی زندان‌ها و در میان زندانیانی با تخلفات گوناگون نگهداری شده‌اند. برخی از این افراد پس از آزادی از زندان، از احساس ناامنی در زندان‌ها در ارتباط با سایر زندانیان سخن گفته‌اند. (بی‌بی‌سی، ۲۱ مه ۲۰۰۲)

* به گزارش ایسنا، حسن زارع، معاون سیاسی استانداری خراسان گفت: در هر سه دقیقه ۲ نفر وارد زندان‌ها می‌شوند، از افزایش ۱۱ درصدی دستگیرشدگان در کل کشور خبر داد. (چهارشنبه ۱ خرداد ۱۳۸۱، ۲۲ مه ۲۰۰۲)

محمد عبداللهی دبیر همایش با ابراز تاسف از نبود آمار یا غیرقابل دسترس بودن ارقام گفت: از مجموع ۶۰۰ هزار ورودی زندان در سال ۱۳۷۹، ۹۶ درصد مرد بوده‌اند که ۶۰ درصد آن‌ها بین ۴۰-۱۹ ساله، ۸۵ درصد بی‌سواد یا کم‌سواد و بیش از ۶۰ درصد آن‌ها بی‌کار، کارگر یا دارای شغل کاذب بوده‌اند. (روزنامه آزاد، ۱۲ خرداد ۱۳۸۱)

گزارش نمایندگی عفو بین‌الملل در آلمان

* نمایندگی سازمان عفو بین‌الملل در آلمان، طی بیانیه‌ای (۲۰ مه ۲۰۰۲) نسبت به سنگسار قریب‌الوقوع دو زن در ایران هشدار داده است. در این بیانیه آمده است: خانم‌ها (فردوس-ب) و (سیما) به سنگسار محکوم شده‌اند. حکم مجازات برای خانم (سیما) در ماه ژانویه امسال صادر شده است، طبق اطلاعاتی که سازمان عفو بین‌الملل در اختیار دارد، (سیما) در سلول مرگ در انتظار سنگسار است. روزنامه انتخاب چاپ تهران در شماره مورخه ۲۴ آوریل ۲۰۰۲ خود طی گزارشی از محکومیت خانم (فردوس-ب) به ۱۲ سال حبس و سپس به مجازات اعدام به طریق سنگسار خبر داده است. انتخاب در دنباله گزارش خود آورده است زنی دیگر نیز بعد از تحمل ۸ سال زندان در ماه مه سال ۲۰۰۱ در اوین سنگسار شد... همچنین دو زن دیگر نیز طی سال میلادی گذشته به

مجازات وحشیانه سنگسار محکوم شده بودند... همچنین در ماه جون سال ۲۰۰۱ زنی با نام (ربابه) بعد از تحمل ۵۰ ضربه شلاق به دار آویخته شده است... در ماه جولای ۲۰۰۱ خانمی با نام (مریم ایوبی) در زندان اوین به جرم خیانت به همسر و قتل سنگسار شده است. همچنین طبق مدارکی که عفو بین‌الملل در اختیار دارد فقط در سال جاری میلادی در ایران حکم مجازات اعدام در مورد ۲۵ نفر به مورد اجرا گذاشته شده است.

اوج گیری اعدام‌ها

* به گزارش خبرنگار قضایی ما، ساعت ۵ بامداد روز پنج‌شنبه پنجم اردیبهشت ۱۳۸۱، ۶ نفر در سه منطقه ترمینال آزادی، خیابان خاوران، ابتدای خیابان اتابک و محوطه زندان قصر تهران با طناب دار اعدام شدند. (روزنامه ایران، ۵ اردیبهشت ۱۳۸۱)

* به گزارش روزنامه دولتی صبح امروز، ۵ نفر در زندان مرکزی مشهد به دار آویخته شدند. سحرگاه امروز در شهرک بعثت در جنوب تهران، جوانی به نام احمد دولتیاری با جرثقیل به دار کشیده شد. (۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۱، ۲۰ مه ۲۰۰۲)

سانسور و اختناق

* در این میان، علی‌رغم آن که مجامع بین‌المللی روزنامه‌نگاری ایران را از بزرگ‌ترین زندان‌های روزنامه‌نگاران خواندند، روند محکومیت روزنامه‌نگاران ادامه یافت... در مجموع در سال ۸۰ تعداد ۱۵ نشریه توقیف دائم یا موقت شدند، ۸ نشریه دانشجویی و یک نشریه دانش‌آموزی به دادگاه احضار و ۶ نشریه دانشجویی توقیف یا منع انتشار شدند. بیش از ده تن از مدیران و سردبیران نشریات به دادگاه احضار و تعدادی از آنها با قرارهای سنگین بازداشت شده به زندان رفتند. (مجله گزارش چاپ تهران، شماره ۲۴، فروردین ۱۳۸۱)

* گزارشگران بدون مرز با ارسال نامه‌ای به رییس قوه قضائیه ایران آیت‌الله شاهرودی به

توقیف هفته نامه شمس تبریز و محکومیت مدیر مسئول آن آقای علی حامد ایمان اعتراض نمود. در این نامه، روبرت مئناز دبیراؤل گزارشگران بدون مرز تاکید می کند که ... ما از مقامات ایران خواهان تجدید نظر در این قانون و تغییر آن در راستای تضمین آزادی مطبوعات هستیم. بنا بر اطلاعاتی که به دست گزارشگران بدون مرز رسیده است شعبه سی و هشت دادگاه عمومی تبریز در بیست و پنج فروردین ماه حکم توقیف نشریه شمس تبریز را صادر و مدیر مسئول آن آقای علی حامد ایمان را به هشت ماه زندان و هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم نموده است... (پنجشنبه ۲۹ فروردین ۱۳۸۱، ۱۸ آوریل ۲۰۰۲)

* علی خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی ایران، از جمله سی و نه رهبر و مقام دولتی در جهان است که از سوی گزارشگران بدون مرز به عنوان دشمنان آزادی مطبوعات برگزیده شده‌اند. روزنامه و مجله را تعطیل کرده است.

* قاضی جعفر صابری رییس دادگاه ۱۶۱۰ در یک مصاحبه با روزنامه ایران، اعلام نمود که سیامک پورزند به یازده سال زندان محکوم شده است. دادگاه سیامک پورزند در ۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۱، برگزار گردید و وی را به «جرم اقدام بر علیه امنیت کشور و ارتباط با سلطنت‌طلبان و ضد انقلاب در خارج از کشور» محکوم نمود. سیامک پورزند، در آبان ماه سال گذشت (۱۳۸۰)، توسط نیروهای امنیتی رژیم جمهوری اسلامی، به هنگام ترک منزل خواهرش ربوده شد، در مدت چهار ماه اول دستگیری محل بازداشت وی مخفی نگه داشته شد و پورزند از دسترسی به وکیل و امکانات پزشکی محروم بود.

* امام جمعه اصفهان تاکید کرد: اگر نویسنده قلم به مزد، به نام آزادی به مقدسات توهین کرد باید دستش را قطع کرد، چون او مفسد فی الارض است باید به دهان آنانی مشت کوبید که سیاست تساهل و تسامح را توسعه دادند. (روزنامه ایران، چاپ تهران، ۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۱، از نماز جمعه ۸۱/۲/۱۴)

* رییس سازمان آموزش و پرورش شهر تهران در بخشنامه‌ای، معلمان و مدیران مدارس را از مصاحبه با مطبوعات و با ارسال نوشته برای روزنامه‌ها بدون کسب مجوز کتبی از روابط عمومی این سازمان، برحذر داشته است. (پنج‌شنبه ۲ خرداد، ۲۳ مه ۲۰۰۲)

۲ ژوئن ۲۰۰۲